

eller ei. Selv om det ikke støre, vilde jeg dog ikke have nogen Betænkelse ved, at Stytemet snarest muligt blev indført i Skolerne; thi de Undervisningsapparater, der behøves for at faae Meterstytemet til at blive forståelig i Skolerne, ere overordentlig lette at faae. Enhver Lærer maa antages at gaa med dem i sin Lomme eller i sin Portemonnaie. Jeg tør maasse gjøre ærede Medlemmer opmærksomme paa, at det er en stor Fordel, at Møntloven er gaaet i Forveien. Hvis man slaar op i Møntloven, vil man finde, at et Kronestykke har i Tvermaal netop 25 Millimeter. Lægges man altsaa 4 Kronestykker ved Siden af hinanden, saaledes at deres Tverlinter komme i samme Linie, har man der en Decimeter. Hvis ærede Medlemmer ikke skulle have disse Møntstykker i Lommen, vil jeg bede dem se paa vor Dagsorden i Dag. Jeg har maalt ud, at hvis De tage et Stykke fra af det Nederste, saa stort, at de skjære lige under, hvor der staar paa Dagsordenen: „3) Første Behandling af:“, er det Stykke, der bliver tilbage forneden, netop en Decimeter, saaledes! (Taleren viser Papirets Længde). Hvis nu en Lærer i Skolestuen affætter et saadant Stykke paa Dørposten, saa kan han sige til Eleverne: der have I en Decimeter, og den kunne de gaa og se paa i hvert eneste Fristvart. Det er en Anstuellesundervisning, der er meget let. Vil man gaa fra Længdemaal til Rummaal, saa kan Læreren sige: Naar man danner en Lærning eller Kubus, hvor Sidelinien er en Decimeter, og fylder den med en eller anden flydende Vædske, saa har man en Liter. Det er altsaa ganske simpelt, og en Liter er jo næsten det Samme som en Pot. Vil man endelig gaa til Vægtmaalene, da er det ikke fuldt saa let, men det er heller ikke meget vanskeligt. Man kan nemlig se af Møntloven, at et Tokronestykke skal veie 15 Gram, og 15 Gram er jo det Samme som 3 Kvint, som er det, et Adresserebrevs Indhold maa veie, og tillige den Vægt, som et Brev, der sendes til Udlandet, ikke maa overstige. Vil man gjøre Overgangen derfra op til de højere Vægtmaal, saa er den overmaade let at gjøre ved Hjælp af Tokronestykker. Det er ogsaa bekendt, at 1 Pund er $\frac{1}{2}$ Kilogram. Ved Hjælp altsaa af 4 Tokronestykker og 1 Tokronestykke har man i Grunden hele Apparatet til Anstuellesundervisningen. Man skal derfor ikke, tror jeg, vente med Undervisningen i Skolerne i saa Henseende, men lade den begynde snarest muligt. Men naturligvis skal det glæde mig meget, om man tillige vilde give en Bevilling, for at Undervisningen kan blive saa grundig som

muligt. Disse fremmede Benaævnelser med latinske og græske Navne tror jeg ikke vil volde stor Vanskelighed. Det glæder mig, at der i Udvalget sidder et Medlem, der næerer saa stor Omhu for Sprogets Renhed, det ærede Medlem fra Slægtse (Dahl), og at han ikke har haft Betænkelse ved at gaa med til de fremmede Benaævnelser. Jeg har jo ogsaa Ord for at være noget om for Sproget, men, hvor det gjælder internationale Forhold, tror jeg dog, at det er urigtigt at holde paa særlig nationale Benaævnelser. Jeg skal derfor tilraade det høie Thing at gjøre, hvad der staar i dets Maagt, for at Sagen kan blive gjenntemført saa hurtigt som muligt. Hvis det ikke skulde lykkes i Nar, og der imidlertid kommer Folketingsvalg, er det høist sandhylligt, at dette kan berede Sagen Vanskeligheder, fordi mange ærede Medlemmer have ligesom sølt sig trykede ved at lægge den Ting paa Bælgerne. Men det er dog ikke enhver Lov, om hvilken man kan sige, at det er nødvendigt, at Alle og enhver fuldstændig skulde forstaa det, den angaar, inden den gjenntemføres. Skulde vi saaledes have ventet med at indføre Jernbaner og Telegrafer her i Landet, indtil Alle og enhver forstod, hvorledes det gik til dermed, saa maatte vi have ventet til Dommehag, og vi vilde da have været fuldstændig linesiske her i Landet. Det forholder sig hermed som med saa mange andre Ting, og jeg kunde her fristes til at komme tilbage til en Ting, jeg førte Ordet for forleden, nemlig forbedrede Forholdstalsvalgmaader. Naar den Sag ikke kunde trænge igjennem, saa er det, fordi vi vare saa uheldigt stillede her i Thinget ikke at have Anstuellesundervisning i den Retning, men med Hensyn til Meterloven ere vi i den Henseende heldigere stillede, fordi vi der have Apparaterne til en Anstuellesundervisning i vore egne Portemonnaier.

Indenrigsministeren (Singerslev):

De Vædringsforslag, der ere stillede af Udvalgets Flertal, ere jo ingenlunde mange og heller ikke meget indgribende, og jeg kan i det Hele tiltræde dem eller vil i alt Fald ikke modsætte mig noget af dem. Altsaa forsaavidt er Stillingen ganske simpel. Da dernæst Udvalget er gaaet ind paa de Vædringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, og da den ærede Ordfører tilstræffelig udførlig og saglig har motiveret de forskellige Forslag, som jeg kan modtage, skal jeg ikke fordybe mig videre i denne Materie, men notes med et Par Bemærkninger i Aaledning af den ærede Ordførers Hen-